

Nota van antwoord

op de zienswijzen ingediend tegen het ontwerpbesluit om niet over te gaan tot het intrekken van de verleende omgevingsvergunningen voor Windpark Hanze.

A. Inleiding

Bij het college van burgemeester en wethouders is een verzoek binnengekomen om de omgevingsvergunning voor het bouwen, oprichten en in werking hebben van 15 windturbines in Windpark Hanze in te trekken, waarbij nadien op 6 oktober 2021 is aangegeven dat het intrekkingverzoek zich specifiek richt op de windturbines HVN 1.1, HVN 1.2 en HVN 1.3. Het college heeft dit verzoek in een ontwerpbesluit afgewezen. Dit ontwerpbesluit heeft voor een ieder vanaf 15 april tot en met 27 mei 2022 ter inzage gelegen.

Tegen het ontwerpbesluit is één zienswijze ingediend, waarbij verzocht wordt om alleen de omgevingsvergunningen voor de windturbines HVN 1.1, HVN 1.2. en HVN 1.3 in te trekken, dan wel op te schorten, dan wel aan te passen op basis van het voorzorgsbeginsel om zo de fysieke leefomgeving van Ketelhaven te beschermen.

Daarnaast stellen de indieners van de zienswijzen (hierna te noemen: **de Indiërs**) dat er gewacht dient te worden met het bouwen van de windturbines totdat de plan MER is afgerond en er nieuwe landelijke regels / normen voor het in werking hebben van een windturbine zijn vastgesteld.

Voor zover de zienswijzen betrekking hebben op het verzoek om het Rijksinpassingsplan in te trekken, blijft dit hier buiten behandeling aangezien het college hiervoor niet het bevoegd gezag is.

De zienswijzen worden onderstaand weergegeven en voorzien van een reactie.

B. Inwerkingtreding AmvB “tijdelijke overbruggingsregeling windturbineparken”

Voordat inhoudelijk wordt ingegaan op de zienswijzen gaat het college eerst in op de inwerkingtreding van de AMvB ‘tijdelijke overbruggingsregeling windturbineparken’, hierna te noemen: “**de AMvB**” aangezien de AMvB van invloed is op de behandeling van de ingediende zienswijzen.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna te noemen: **de Afdeling**) van 30 juni 2021 inzake de kwestie Delfzijl-Zuid, waarbij de “windturbinebepalingen” uit het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling buiten werking zijn gesteld, heeft de Rijksoverheid vaart gemaakt om te komen tot een overbruggingsregeling voor windturbineparken voor het opstellen van normen voor geluid, slagschaduw en veiligheid. De AMvB is via een versnelde procedure voorbereid en tot stand gekomen. De AMvB voorziet in een

tijdelijke overbruggingsregeling voor windturbineparken. De AMvB is op 1 juli 2022 in werking treden.

Voor de inwerkingtreding van de AMvB is een concept van de AMvB naar de Europese Commissie ter beoordeling toegezonden. De Europese Commissie heeft binnen de daarvoor vastgestelde wachtermijn, hierover geen opmerkingen gemaakt.

De AMvB bevat tijdelijke milieuregels voor bestaande windturbineparken, die onder meer toezien op geluid, slagschaduw en veiligheid. Het college stelt dat deze regels ook van toepassing zijn op Windpark Hanze. De regels uit de AMvB bieden dezelfde milieubescherming als de buiten toepassing verklaarde algemene regels voor windturbines zoals deze waren opgenomen in het Activiteitenbesluit dan wel de Activiteitenregeling. In de AMvB wordt wederom aangesloten bij een geluidsnorm van 47 dB Lden en 41 dB Lnight (zie artikel 3.15d van de AMvB). Daarnaast is in de AMvB opgenomen dat maatwerkvoorschriften in stand blijven. De tijdelijke overbruggingsregeling is van kracht totdat er nieuwe milieuregels zijn opgesteld. Deze regels dienen middels een plan Mer tot stand te komen en waarbij rekening wordt gehouden met de uitspraak van de Afdeling inzake Delfzijl – Zuid uitbreiding en het Europese Hof van Justitie inzake Aalter en Nevele. Naar verwachting zijn de nieuwe regels eind 2023 gereed.

C. Maatwerkvoorschriften

Voor Windpark Hanze, waarvan de hierboven genoemde 3 windturbines onderdeel uitmaken, is een omgevingsvergunning verleend (dossiernummer 2018-1308 / Olo nr. 4078651). Deze vergunning is voor de in de AMvB genoemde datum van 30 juni 2021 onherroepelijk geworden zodat de AMvB van toepassing is.

Bij besluit van 16 oktober 2019 (dossiernummer 2018-1308 / Olo nr. 4078651) zijn op advies van de Omgevingsdienst Flevoland Gooi- en Vechtstreek d.d. van 4 april 2019 / kenmerk HZ-maat-190404/GPA/kbe-001, maatwerkvoorschriften vastgesteld die aan de omgevingsvergunning zijn verbonden en die betrekking hebben op de aspecten geluid en slagschaduw. Dit besluit is met toepassing van de Rijkscoördinatieregeling tot stand gekomen. Het ontwerpbesluit heeft ter inzage gelegen en voorts zijn een aantal inloopavonden georganiseerd waarbij het voorgenomen besluit tot het opleggen van maatwerkvoorschriften is toegelicht en omwonenden ook mondeling zienswijzen hebben kunnen indienen. Tegen het definitieve besluit heeft beroep bij de bestuursrechter opengestaan.

Met betrekking tot geluid, is in het besluit opgenomen dat de geluidsbelasting op gevels van in het besluit opgenomen woningen aan de Colijnweg, de Ketelweg, de Hanzeweg en de Hondweg niet meer mag bedragen dan 39 dB respectievelijk 40 dB in de periode Lnight en niet meer mag bedragen dan 46 dB in de periode Lden. Uit de maatwerkvoorschriften vloeit voort dat de geluidbelasting 1 dB lager dient te zijn dan de normen uit de AMvB.

Voor slagschaduw is opgenomen dat voor gevoelige objecten die binnen een afstand van 12 maal de rotordiameter zijn gelegen in de woonkern Ketelhaven er nul uren slagschaduw mag optreden. De windturbines dienen te zijn voorzien van een automatische stilstandvoorziening. Echter omdat het altijd even duurt voordat de stilstandvoorziening inschakelt, is in de voorschriften opgenomen dat de totale slagschaduw op de gevoelige objecten in de woonkern Ketelhaven op jaarbasis 1 uur mag bedragen. Dit maatwerkbesluit is eveneens voor 30 juni 2021 onherroepelijk geworden.

Zoals hiervoor reeds is aangegeven, blijven deze maatwerkvoorschriften van kracht ondanks de inwerkingtreding van de AMvB.

D. Uitspraak Rechtbank Oost-Brabant inzake Windpark De Rietvelden

Bij uitspraak van 11 juli 2022 (ECLI:NL:RBOBR:2022:2833), heeft de Rechtbank Oost-Brabant uitspraak gedaan over de gevolgen van het Nevele arrest voor bestaande windparken. Ook in dit geval hebben omwonenden het bevoegde gezag verzocht om de omgevingsvergunningen voor het windturbinepark in te trekken als gevolg van het arrest van het Europese Hof van Justitie inzake het Aalter en Nevele arrest en de uitspraak van de Afdeling inzake de kwestie Delfzijl-Zuid. Het college stelt dat de overwegingen van de rechtbank ook van groot belang zijn in het geval van het door indieners ingediende verzoek om over te gaan tot het deels intrekken van de verleende omgevingsvergunning voor windpark Hanze aangezien het hier om een min of meer vergelijkbare kwestie gaat.

De Rechtbank Oost-Brabant heeft in haar uitspraak overwogen dat gelet op de uitspraak van de Afdeling inzake Delfzijl-Zuid, de windturbine bepalingen uit het Activiteitenbesluit dan wel de Activiteitenregeling buiten toepassing moeten worden verklaard aangezien deze in strijd zijn met het Unierecht. Dat betekent echter niet dat de verleende omgevingsvergunningen eveneens in strijd met het Unierecht tot stand zijn gekomen en moeten worden ingetrokken (zie rechtsoverweging 8.2). De rechtbank stelt tevens dat de omgevingsvergunningen geen plan of een programma zijn in de zin van de SMB-richtlijn. De SMB-richtlijn verplicht dus ook niet tot het opstellen van een milieubeoordeling voorafgaand aan het verlenen van de omgevingsvergunning.

De omgevingsvergunning valt wel onder reikwijdte van de MER-richtlijn. Het college merkt op dat in dit geval ook aan de bepalingen van de MER-richtlijn is voldaan omdat voorafgaand aan het verlenen van de omgevingsvergunningen voor Windpark Hanze, een MER-procedure is doorlopen.

Eveneens stelt de rechtbank dat het intrekken van de omgevingsvergunningen ook niet voortvloeit uit het bepaalde in artikel 2.33 van de Wabo dan wel overweging 82 en 83 van het Nevele-arrest (zie rechtsoverweging 4.1 en verder).

De rechtbank is zich ervan bewust dat door het vervallen van de normen uit het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling er een rechtsvacuüm ontstaat, maar dat dit de lidstaten niet verplicht om de verleende omgevingsvergunningen in te trekken. De lidstaten hebben vrijheid bij de wijze waarop in het rechtsvacuüm wordt voorzien (zie rechtsoverweging 8.5). Het college stelt dat in dit rechtsvacuüm is voorzien door het inwerking treden van de AMvB als overbruggingsregeling. Daarnaast blijven ook de maatwerkvoorschriften van toepassing die eveneens bescherming bieden aan omwonenden.

E. Gronden voor het verzoek tot het intrekken / opschorten van de verleende omgevingsvergunningen (intrekkingsverzoek) voor de windturbines HVN 1.1, HVN 1.2 en HVN 1.3.

Door verzoekers worden onderstaande gronden aangevoerd voor het intrekken dan wel opschorten van de verleende omgevingsvergunningen voor de hierboven omschreven windturbines:

1.

De Indieners stellen dat uit het ontwerpbesluit blijkt dat het college wel degelijk de mogelijkheid heeft om verleende vergunningen in te trekken. Daarnaast wordt gesteld dat het college wel het

rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel toepast ten behoeve van de initiatiefnemers / vergunninghouders, maar dat niet doet in het belang van de burgers zodat het college nalaat van haar bevoegdheden gebruik te maken. Er dient te worden gewacht met het bouwen van de windturbines HVN1, HVN2 en HVN 3 totdat de plan-mer is afgerond en er nieuwe landelijke regels / normen zijn voor het in werking hebben van windturbines.

Reactie: Het college heeft in het ontwerpbesluit al aangegeven dat het arrest Aalter en Nevele niet tot gevolg heeft dat verleende en onherroepelijke omgevingsvergunningen zijn komen te vervallen dan wel moeten worden ingetrokken. Het college vindt voor zijn standpunt steun in genoemde uitspraak van de Rechtbank Oost-Brabant .

Voorts is er in de vorm van de AMvB 'tijdelijke overbruggingsregeling windturbineparken' voorzien in een nieuwe normstelling voor geluid, slagschaduw en veiligheid, waaraan de vergunninghouders dienen te voldoen. Tenslotte zijn er maatwerkvoorschriften opgesteld die van toepassing zijn, en waaraan de vergunninghouder zich heeft te houden.

Het college is van mening dat de AMvB respectievelijk de maatwerkvoorschriften, voor omwonenden voldoende bescherming bieden en aantasting van de fysieke leefomgeving van omwonenden voorkomen.

Ten aanzien van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel merkt het college nog op dat op grond van het vertrouwensbeginsel, vergunninghouders en burgers moeten kunnen vertrouwen op de juiste toepassing van wettelijke regels door de overheid. Een begunstigend besluit mag in beginsel niet ten nadele van de vergunninghouder met terugwerkende kracht worden ingetrokken. Dit is alleen anders als er zeer bijzondere omstandigheden aanwezig zijn.

Het vertrouwensbeginsel brengt mee dat bestuursorganen het vertrouwen dat zij hebben gewekt jegens bijvoorbeeld een vergunninghouder, door het handelen van dit bestuursorgaan, in beginsel ook dient te honoreren. Het college is van mening dat de initiatiefnemer van het windpark aan het vertrouwensbeginsel de concrete verwachting mag ontleenen dat de onherroepelijk verleende omgevingsvergunning niet wordt herzien. Ook dit is alleen anders als er zeer bijzondere omstandigheden aanwezig zijn. Nu deze omgevingsvergunning niet in strijd is met het Unierecht en de vergunninghouder zich dient te houden aan voorschriften die de fysieke leefomgeving in voldoende mate beschermen, wegen de belangen van de initiatiefnemer bij instandhouding van de vergunning zwaarder dan de belangen van verzoeker bij herziening daarvan. Om die reden verzet ook het vertrouwensbeginsel zich tegen herziening van de omgevingsvergunning.

2.

De Indiërs stellen dat het college ten onrechte stelt dat door de Indiërs voor het intrekken / opschorten van de omgevingsvergunning argumenten worden aangedragen die ook hadden kunnen worden ingediend bij behandeling van het beroep in de bodemprocedure bij de Afdelingen tegen de vaststelling van het Rijksinpassingsplan

Reactie: Het college deelt deze zienswijze niet. De verlening van de omgevingsvergunningen alsmede de vaststelling van het Rijksinpassingsplan zijn tot stand gekomen met behulp van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure, waarbij de indiërs zienswijzen hebben kunnen indienen. Daarnaast hebben Indiërs toegang gehad tot de bestuursrechter.

3.

De Indiërs verwijzen naar de uitspraak van de Afdeling inzake de kwestie Delfzijl-Zuid uitbreiding van 30 juni 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:1395). Deze uitspraak is ook aangehaald in het ontwerpbesluit. De Indiërs stellen zich op het standpunt dat zowel de Afdeling als het Hof van

Justitie hebben uitgemaakt dat de windturbinevoorschriften in het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling niet met de juiste zorgvuldigheid zijn voorbereid en niet op een deugdelijke motivering berusten. Voorts is de gemeente Dronten gehouden de fysieke leefomgeving van de bewoners van Ketelhaven te beschermen hetgeen voortvloeit uit de zorgplicht van de gemeente.

Reactie: Zoals hiervoor al is aangegeven, moeten de windturbinebepalingen uit het Activiteitenbesluit dan wel de Activiteitenregeling buiten beschouwing worden gelaten voor windparken met drie of meer windturbines, aangezien deze in strijd zijn met het Unierecht. Dat geldt niet voor de omgevingsvergunningen. De vergunningen zijn immers niet in strijd met het Unierecht en kunnen evenmin worden gekwalificeerd als een onwettig gevolg van de schending van het Unierecht. De Afdeling heeft weliswaar geoordeeld dat de in procedure Delfzijl-Zuid, de voorliggende besluiten niet met de vereiste zorgvuldigheid als bedoeld in artikel 3:2 Awb tot stand zijn gekomen en niet op een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 3:46 Awb berusten, maar niet dat die besluiten in strijd zijn met het Unierecht. Voor zover bij de omgevingsvergunning is uitgegaan van algemene regels waaraan een procedureel gebrek kleeft, betekent dat niet dat die vergunning zelf in strijd is met het Unierecht. Voorts gelden vanuit het Unierecht geen inhoudelijke normen voor windturbines.

Dit betekent niet dat omwonenden niet worden beschermd tegen (overmatige) overlast, aangezien de normen uit de overbruggingsregeling van toepassing zijn m.b.t. geluid, slagschaduw en veiligheid en daarnaast de maatwerkvoorschriften gelden die juist strenger zijn dan de normen uit de AMvB.

4.

Onder het kopje “in aanvulling hierop” beargumenteren verzoekers dat uit het Verdrag van de Europese Unie voortvloeit dat de overheden verplicht zijn om onwettige gevolgen van de schending van het Unierecht ongedaan te maken en dat uit het Nevelearrest volgt dat het achterwege blijven van een plan-mer moet worden hersteld. Voorts stellen verzoekers dat de tijdelijke regels opgenomen in de AMvB, inhoudelijk gelijk zijn aan de regels uit het Activiteitenbesluit en dat de Afdeling heeft aangegeven er niet van overtuigd te zijn dat deze tijdelijke regeling het gebrek aan de regels in het Activiteitenbesluit voor wat betreft de windturbinebepalingen, wel ongedaan maken. Dat zal de Europese rechter moeten beslissen, aldus verzoekers.

Volgens verzoekers rechtvaardigt het voorgaande dat het gebruik van de vergunningen in ieder geval wordt opgeschort.

Reactie: Uit het in artikel 4, derde lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginsel van loyale samenwerking volgt dat lidstaten verplicht zijn om onwettige gevolgen van de schending van het Unierecht ongedaan te maken. Aldus zijn de bevoegde nationale autoriteiten verplicht, in het kader van hun bevoegdheden, alle nodige maatregelen te treffen om de onwettige gevolgen van een schending van het Unierecht ongedaan te maken, en geldt die verplichting voor elk orgaan van de lidstaat binnen het kader van zijn bevoegdheden (zie hiervoor het Nevele arrest, punt 83).

Bij de beantwoording van [zienswijze 3](#) is reeds betoogd dat de omgevingsvergunning niet in strijd is met het Unierecht en ook niet kwalificeert als een onwettig gevolg van de schending van het Unierecht. Eveneens is hier al aangegeven dat de Afdeling ook niet heeft geoordeeld dat nu de omgevingsvergunning (mede) is gebaseerd op algemene regels waaraan een procedureel gebrek kleeft, dit niet betekent dat die omgevingsvergunning zelf procedureel of materieel onrechtmatig is. Het college vindt daarnaast steun in genoemde uitspraak van de Rechtbank Oost-Brabant.

Uit het Nevele-arrest volgt dat het achterwege blijven van een plan-mer voor de windturbinebepalingen moet worden hersteld. De Staatssecretaris van I en W is momenteel bezig met het herstellen van dit gebrek door alsnog een plan-mer uit te voeren voor het vaststellen van algemene milieuregels voor windturbineparken.

Uit het Nevele-arrest noch uit het beginsel van loyale samenwerking kan een verplichting worden afgeleid om de Omgevingsvergunning te herzien. De rechtbank Oost-Brabant heeft geoordeeld dat verleende omgevingsvergunningen niet in strijd met het Unierecht tot stand zijn gekomen en dus in stand blijven en daarvan gebruik kan worden gemaakt. Eveneens is aangegeven dat een lidstaat zelf mag voorzien in het rechtvacuüm dat is ontstaan doordat de windturbinebepalingen buiten toepassing zijn verklaard. Daarin wordt voorzien door de overgangsregeling. Voorts zijn de normen uit de maatwerkvoorschriften van toepassing.

Hiervoor is eveneens aangegeven dat de Europese Commissie geen opmerkingen heeft gemaakt over de overbruggingsregeling. Vooralsnog staat onvoldoende vast dat de overbruggingsregeling eveneens buiten toepassing zal worden verklaard. Dit geldt te meer nu de Staatssecretaris van I en W bezig is met het opstellen van nieuwe landelijke regels.

Daarnaast geldt dat voorafgaand aan het verlenen van de omgevingsvergunning voor Windpark Hanze, een MER-procedure is doorlopen.

5.

Verzoekers stellen dat de windturbines op basis van onjuiste gegevens zijn vergund omdat het Activiteitenbesluit onjuist was dan wel de vergunning is verleend ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave waarbij verwezen wordt naar artikel 5.19, lid 1, sub a, van de Wabo.

Reactie: Uit artikel 5.19, lid 1 sub a, van de Wabo vloeit voort dat het college een vergunning kan intrekken, indien de vergunning is verleend ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave door de aanvrager om een vergunning aan het college. Daarvan is echter geen sprake. Dat de Afdeling in de uitspraak Delfzijl-Zuid de windturbinebepalingen uit het Activiteitenbesluit buiten toepassing heeft verklaard, is niet een omstandigheid die aan de aanvrager kan worden verweten en valt niet onder de situatie als bedoeld in dit lid.

6.

Verzoekers verwijzen voorts naar het bepaalde in artikel 2.33 Wabo, waar in lid 1, sub a. de bevoegdheid respectievelijk de verplichting van het college is opgenomen om de verleende omgevingsvergunningen in te trekken. Verzoekers verwijzen hierbij voorts naar een uitspraak van de Afdeling van 23 december 2015 (ECLI:NL:RVS:2015:3916), waaruit blijkt dat bij een intrekking alle in aanmerkingen te nemen belangen moeten worden betrokken en afgewogen. Het belang van verzoekers wordt daarbij nader toegelicht. Verzoekers verwijzen voorts naar een uitspraak van de Afdeling van 29 februari 2012 (ECLI:NL:RVS:2012:BV7255), waaruit blijkt dat een vergunning voor het bouwen van bouwwerken ook na de voltooiing van de bouwwerken nog kan worden ingetrokken.

Volgens verzoekers is hier duidelijk dat de vergunningen kunnen worden ingetrokken vanwege het feit dat er ontoelaatbare nadelige gevolgen voor het milieu of de fysieke leefomgeving veroorzaakt worden waarvoor redelijkerwijs geen oplossing bestaat.

Reactie: Het college stelt dat uit artikel 2.33, lid 1, sub a. van de Wabo niet voortvloeit dat het college verplicht is om over te gaan tot het intrekken van de verleende omgevingsvergunningen. Het college verwijst hier onder meer naar de rechtsoverwegingen van de Rechtbank Oost-Brabant inzake de uitspraak m.b.t. Windpark De Rietvelden (zie rechtsoverweging 4.1 e.v.).

Aldaar heeft de rechtbank uitvoerig overwogen en gemotiveerd dat het Unierecht niet vereist dat de verleende vergunningen worden ingetrokken. Het college sluit zich bij deze overwegingen aan. Het college heeft kennisgenomen van de overwegingen van de Afdeling in de door de indieners aangehaalde uitspraken. Zo heeft de Afdeling in de uitspraak van 23 december 2015 overwogen dat het college bij het intrekken van de vergunning met alle relevante belangen rekening dient te houden, waaronder eveneens de (financiële) belangen van de vergunninghouder (zie r.o. 4.1 van deze uitspraak). Daarnaast is het college ermee bekend dat wanneer zich omstandigheden voordoen die rechtvaardigen dat een vergunning wordt ingetrokken, het college deze bevoegdheid heeft.

Aangezien: (i) uit de hiervoor aangehaalde uitspraak van de Rechtbank Oost-Brabant blijkt dat de verleende omgevingsvergunningen niet in strijd met het Unierecht tot stand zijn gekomen en daarom niet hoeven te worden ingetrokken, (ii) vergunninghouders van deze vergunningen gebruik mogen maken, (iii) de vergunninghouders reeds aanzienlijke financiële investeringen hebben gedaan en (iv) de vergunninghouders zich dienen te houden aan de normen uit de AMvB respectievelijk de maatwerkvoorschriften, worden de belangen van omwonenden met betrekking tot het voorkomen van geluidsoverlast en overlast van slagschaduw, voldoende beschermd. Naar de mening van het college zijn er dan ook onvoldoende omstandigheden aanwezig die rechtvaardigen dat de vergunning alsnog moet worden ingetrokken.

7.

Aan het einde van de zienswijze verzoeken verzoekers het college alsnog tot intrekking van de verleende vergunningen over te gaan dan wel uitvoering van de vergunningen op te schorten tot het tijdstip waarop duidelijk is welke gevolgen de uitspraak van 30 juni 2021 heeft op bestaande vergunningen.

Reactie: In dit besluit heeft het college uitvoerig gemotiveerd dat de uitspraak van 30 juni 2021 niet tot gevolg heeft dat de onherroepelijke vergunning in strijd met het Unierecht tot stand is gekomen en moet worden ingetrokken. De door de indieners aangevoerde gronden om over te gaan tot intrekking dan wel opschorting van de onherroepelijke omgevingsvergunning treffen dan ook geen doel. Vanwege de overbruggingsregeling en de maatwerkvoorschriften die van toepassing zijn voor het in werking hebben van het windturbinepark en bescherming bieden tegen overmatige geluidsoverlast en slagschaduw, bestaan er geen zodanig zwaarwegende gronden die rechtvaardigen dat de verleende vergunning wordt ingetrokken of opgeschort, hangende de totstandkoming van nieuwe landelijke regels.

Besluit:

Op grond van het vorenstaande, is het college van mening dat het verzoek om het intrekken dan wel opschorten van de omgevingsvergunningen voor Windplan Hanze dient te worden afgewezen. De zienswijzen leiden niet tot aanpassing van het ontwerpbesluit.